

כנסת? נו!

מזה שלושה שבועות אני מנסה לשחזר את המהלכים שקדמו לאישו ועדות הכנסת, על יושביראשן וספן, ובכל שבוע שבו אני מתכוונת להכריז "יש" מסתבר שעדיין אין. ביום השני החולף חשבו כולם שזוהי זה. לשם כך אף כנסת הכנסת למושב מיוחד. כבוקרו של היום השני, ישבו נציגי "המסורת" (הוועדה המסורת) של הליכוד בהחלטתו של אלי קולאס בכנסת, כדי לסכם את עמדתם. מלבד קולאס נכחו גם פיליפס גולדשטיין ופסח גרוסר (ליברלים), וכן חיים קאופמן, נציג חרות.

ישבו הארבעה וסידרו את כולם. עדות היה לכך קיימת עד עצם היום הזה בקלטת שברשות אלי קולאס. שבה הקליט את מהלך הדיון. "בטח..." הגיב באי-אמון חיים קאופמן, כשריווחתי לו את תוכן הדבר המדויק מהבוקר, כפי ששמעתי בהקלטה, גם אני עכרתי על החברה ממפלגת-העבודה, כאילו הקלטתי תשע שעות של דיון, איך תשע שעות? מכרתי להם שכל פעם שיצאתי לשרותים — החלפתי קל"ט..."

בני שליטא (ליברלים) היה ממורמר מסידור העבודה; "תראי, איך הם (גולדשטיין וקולאס) סידרו קודם

קולאס פשרות והקלטות

את עצמם. גם קאופמן (יושבי-ראש הקואליציה החדשה) הסתדר לא רע. אני רציני להיות בוועדת-החוקי והביטחון!"

לא יצא. פעם אחרת..."

קולאס: כשהוא מצוייני, בייביפיסיס" ובשיטות של בתי-ספר תיכון, הוא סוכב את הכנסת כרצונו. לרונמה; ועדת-הכלכלה.

זו ניתנה למעך. אבל מה? היא הובטחה עליידי יצחק שמיר לשר-האוצר המודר, יגאל בהדי אורגרה, כפיצוי. ב־21.00 ישבו קולאס ורני מילוא מול נציגי העבודה: רפי אררי, דויד ליבאי ודאריין נחמיאס, בקומת-הוועדות בכנסת, והתקוטטו על נושא הכלכלה. זאת אומרת, הוועדה שהיא, אגב, מיישנת לחלוטין לעומת ועדת-הכספים, בעוד הפרופסור ליבאי (הבקי בתכססים מישפטיים, אך פחות בתעלולי-הכנסת) ניסה להציע פשרות למיניהן, הסתבר שאררי וקולאס כבר הקדימו את שאר הנוכחים בכמה שלבים. כאן החליטו השניים לצאת להתייעצות.

המפסיד הגדול

כולם כבר מספידים אותו. אבל בינתיים הסתדר איכשהו. הנציג היחיד של תמ"י לכנסת אהרון אבירחצירא, שובץ לשת"ים מהוועדות המבוקשות ביותר של הכנסת: ועדת הכספים וועדת הכנסת. הכיצד?

ובכן, תחילה הציע להרחיב את מיספר החברים בוועדת-הכנסת. לליכוד ולעבודה יש מחוייבות כה עמוקה ומפוצלת לשותפות הקטנות בקואליציה, שלא לדבר על הסיכוי סוכים הפנימיים. שהנטיה היא —

להרחיב, להרחיב... כמה שיותר! כוסם על 23 חברים, ובהם נכלל גם המפסידן התורן.

ועדת-הכספים היא סיפור שונה לחלוטין: אבירחצירא כיהן בתואר בוועדה גם הכנסת העשירית. אבל מה? בפועל הוא פשוט לא הופיע. עכשיו, משהתפנה מעסקיו הרבים והמגוונים (הפלת ממשלות, מישפ"טים, עירעורים, עוד מישפטים, ריצוי עונש-מאסר וכיוצא באלה) והגיע אל השלווה וחוסר-ההנחלה — ממשלת האחרות הלאומית, שאליה (ותחתיה) חתר — הוא ספק מבטיח, ספק מאיים: "אהיה נוכח בכל הישיבות" ועדת-הכספים הובטחה לו כשעזר תיו הית, בעת שהיווה כלה מחוורת הן על-ידי הליכוד והן על-ידי המערך. כעת אומנם התבטלה התתונה עם הליכוד, אבל את המורה הוא לא שכח לקחת.

- ★ קולאס הקליט את חברי בחשאי!
- ★ קולאס וגולדשטיין דאגו לעצמם ודפקו את האחרים!
- ★ נחמיאס אסר על אדרי להתייחד עם קולאס!
- ★ נסים נעץ סכין בגבו של שליטא!
- ★ שיחה אינטימית של ברלב עם המכני"ל לשעבר!
- ★ אלעזר שמואלי עם ופו על מיני אודה נמיר כסגנית שריהנין!
- ★ כהנא רוצה לחסל את הח"כ הערבי!

"אל תצא איתו" כנס נחמיאס להיסטריה, הוא ערמומי והוא יסדר אותי!"

אררי, הידוע כתחבולן לאיכטן, נעלב וניסה להרגיעו: "אל תדאג, אני אסדרתי!"

"אתה לא תצא איתו" צווח נחמיאס.

"אני אצא עם מי שאני רוצה" חתר אררי.

בינתיים צפו נציגי-הליכוד בשל"ו וזה כריב הפנים-מפלגתי הזה. לבסוף, נטשו קולאס ואררי את החדר לטובת חדרו של קולאס. אררי תבע בשקט מופתית את אחת הוועדות הבאות — כנסת, פנים, חוקה-חוקי-מישפט — תמורת יתור על ועדת-הכלכלה. קולאס העביר חיש קל את הדיון לוועדות הפנים והכנסת בלבד. ועדת חוקה, שהוא עתיד לעמוד בראשה, נשמטה משום-מה מרשימתו. גם אררי וגם אנוכי היינו ערים לשיכחה נוסח-קולאס, אך מילה לא נאמרה בנידון.

המצב שנוצר היה כדלקמן: שמיר הבטיח לאורגה — ורץ לאמריקאים. דוד לוי ומו"ש ארנס, שפיקחו את ההכנסות וההתחייבויות, לא הראו נוכחות בולטת בשטח; לוי היה בכיורית-נחומים אצל מאיר שטי"רית (שאמו נפטרה) ביבנה, ואילו ארנס נראה מרי פעם בבניין. המשימה הוטלה על כתפיהם של רני מילוא — מ"מ יושבי-ראש ועדת-הכנסת, ואלי קולאס — מ"מ למ"מ.

מילוא נעלם מהשטח באלגנטיות: קודם — "לחתונה" אחר כך — "לשטרסבורג". קולאס, שהפך בן לילה ליושב ראש ועדת-הכנסת כי פועל, עזב אותנו ביום הראשון דווקא לספרד, "נסיעה פרטית". לפיכך נדחו המריבות בעניין ועדות הכנסת ליום השני.

קורבו השבוע

אחת התופעות שמשכו את תשומת-ליבי במהלך השבועות האחרונים היא החברה (בקבוצת רבין) אורה נמיר. בתור אישיות פרי גוגית ידועה בהחלט מגיע לה הציון "ראוי לשבח" על צייתנות ואי-הפרת הסדר, בתגובה על העוולות שנגרמו לה כזו אחר זו.

"עד לפני כמה שבועות חלמה אורה", סיפר לי אחר מחברי קבוצת רבין במפלגת-העבודה, "להיות שרה" לא ורוון — אבל היא בהחלט ראתה עצמה מועמדת לייצג את ענייני-הנשים בממשלה.

כאשה, וכנציגת קבוצת-רבין ראתה עצמה מועמדת ריאלי. אולם לנמיר חסרו כמה כישורים נוספים. למשל, לא היה מוזק לה להיות חברת-קייבון, וכך נפל הפור על יעקב צור, שהוא גם חבר בקבוצת-רבין וגם נציג התק"ם (התנועה הקיבוצית המאוחדת).

מייד עם היוודע הבחירה רצה נמיר לערב חדש בטלוויזיה הלימודית, וזכרה: נראות נגד ממשלת האחדות-הלאומית. זהו זו היתה החריגה היחידה. נמיר התיישרה חישימהר עם הקו. אסור לשכוח כמה רצה מנהיגה, יצחק רבין, להיות שרי ביטחון. התכוונתי לאמר: להוציא את היילינו מלבנון!

וכך ספגה נמיר בשקט עלבון אחר עלבון: השלב הבא היה מועמדותה לתפקיד סגנית שרי-החינוך. כאן הסתבר שיש וטו של שרי-החינוך, יצחק נבון. מקורות במפלגת העבודה הסבירו לי שמקורו של הוטו הוא, כנראה, במנכ"ל המישרד, אליעזר שמואלי. הלה ספג על-בנות והשפלות מנמיר התוקפנית, בתוקף תפקידה כיושבת-ראש ועדת החינוך של הכנסת הקודמת. בין שמואלי ונכון שוררים יחסי-קירבה, וכך מוסבר הוטו המשותף. שניהם

בשטח הוא אולי החשוב ביותר לבני מאזניים. צמיה שנה מעניינת ומסעירה. כאן הכוונה דווקא לאלה שאוהבים הרפתקות רבות וקשרים חולפים. אין ספק שבני המזל יהיו מוקד קשורה עבור המין השני — גם הנשים וגם הגברים יהיו מושכים וממגנטים, והקסם והחן יבלטו באישיותם ובהופעתם יותר מתמיד. קשרים מכאיבים ומסוככים יגיעו לסיומם וגם אם ההחלטה לא תבוא מהם עצמם, סיום קשרים כאלה ממש ייכפה עליהם. בגלל התנאים החיצוניים.

נמיר עלבונות והשפלות

אגב, מעדיפים נציגות נשית אחרת במישרד: נאורה ארז. גם אפשרות אחרת — סגנית שר לענייני-נשים — ירדה כרגע מהפרק.

נמיר הוועמת סירבה לקבל על עצמה את ראשות ועדת-החינוך. כצהרי היום השני החולף דחק החבר (גם כן בקבוצת-רבין) שבח וייס את נמיר וכבוד שרי-הביטחון לאחר החררים בקומת-הוועדות של הכנסת. המטרה היתה לנקות את השטח ממיצבורי המריחות שנוצרו. לווייס לא היה ספק שבכך יבואו כל הבעיות על פיתרון. ואכן, מקץ חמש דקות לכל היותר, עזב רבין את החדר. התוצאה: נמיר נבחרה כיושבת ראש ועדת-העבודה והרווחה.

ומילמל בלהט: "עוד יבוא היום... אנתנו נראה להם!"

הורסקופ (המשך מעמוד 38)

מהיכן יגיעו הכספים למטרה זו, אפשר יהיה למצוא מישהו שסייע להגשים את הרצונות. מה שהתחיל בשנת 1984, יימשך גם בתחילת 1985. זה ידרוש מאמצים, אולם כאן מובטחת הצלחה.

בריאות

מצב הבריאות יהיה טוב בדרך-כלל, אלה שסבלו בעבר מבעיות שונות ירגישו השנה יותר טוב. אלא שבכל זאת קיימים כמה איזורים בוג, שדווקא השנה יהיו יותר רגישים. מדובר על הגב, הבריכים והשיניים, ולכל אלה אפשר להקדים רפואה למכה. בדיקה מוקדמת אצל רופא-השיניים וכולל לחסוך צרות, בעיות והוצאות. בעניין הגב ישנן דרכים רבות: דיקור במחטים, שיטת אלכסנדר, שיטת מלדנקרייז או כל שיטה אחרת שאינה קשורה דווקא לשיבה על הספסל בקופת-חולים. הרפואה הלא-קונבנציונאלית תוכל לרפא את אלה שסבלו מבעיות באיזור הגב.

ומה שבינו לבניה

בשטח הוא אולי החשוב ביותר לבני מאזניים. צמיה שנה מעניינת ומסעירה. כאן הכוונה דווקא לאלה שאוהבים הרפתקות רבות וקשרים חולפים. אין ספק שבני המזל יהיו מוקד קשורה עבור המין השני — גם הנשים וגם הגברים יהיו מושכים וממגנטים, והקסם והחן יבלטו באישיותם ובהופעתם יותר מתמיד. קשרים מכאיבים ומסוככים יגיעו לסיומם וגם אם ההחלטה לא תבוא מהם עצמם, סיום קשרים כאלה ממש ייכפה עליהם. בגלל התנאים החיצוניים.

תבורי חוזר?

ביום השני כצהריים נראה שרי-המישטרה הטרי, חיים ברלב, שקוע בשיחה עמוקה במירפסת הצמודה למינוך-החכ"ם בכנסת. שותפו לשיחה היה מפכ"ל המישטרה לשעבר, חיים תבורי.

השיחה עוררה ליחשושים כמזונן לגבי תכליתה: האם התקיימה סתם לצורך חילופי-דעות? ואולי הציע ברלב לתבורי להשתלב במערך מישרד?

עוד יבוא היום!

צילו של מאיר כהנא מאיים על הכנסת אולי מבחינה מוסרית, בתיגבורת תיקשורתית, אך במציאות היומיומית — הוא אינו מורגש בה כלל וכלל.

ביום השני, בעת כינוס הבית, השתרר לו לברו, צמוד לקירות, מבלי שמישהו יפנה אליו. היחס הכללי אליו: "לא שפוי".

אחר מתבררה-כנסת סיפר לי, שכשנאם הכריזה-כנסת הערבי מטעם העבודה, עבד-אל-הראב דראווי שדה, את נאומו-הבתולין שלו, שאל כהנא את יגאל הורוביץ (שכנו למליאה בטרם עבר לשולחן הממ"ל): "מי זה?"

הורוביץ ענה לו בסיגנונו הלא-קוני: "ערבי... מפלגת-העבודה." כהנא מצימצץ נוראות בעניניו